

Tyršovačky a Tyršováci současní i bývalí, jsem rád, že vám mohu představit další číslo našeho časopisu. Bude to něco, co jste ještě neviděli, poprvé v historii školy bude časopis vycházet KAŽDÝ TÝDEN! Začal vycházet 9. dubna 2020 a skončí týden poté, co bude školní docházka povinná pro všechny (zatím to vypadá na 4. září 2020 – v měsících červenec a srpen nevycházíme)...

Vážení naši čtenáři,

už jedenáct týdnů vás vítáme na těchto stránkách o škole, ale nejen o ní. Co můžeme tentokrát nabídnout? Začínáme střídáním generací, tedy tím, jak se děti ze školky těší na Tyršovku a kam až došli deváťáci ve své cestě na střední školu. Městský úřad ocenil paní učitelku Milenu Novotnou za mimořádně svědomitou pedagogickou práci a nadstandardní mimoškolní činnost. Můžete se také dozvědět, jak školní jídelna přežila covidovou dobu. Každá třída má svého „anděla strážného“, čili třídního učitele. Co si o svých deváťácích myslí jejich třídní? To si musíte přečíst!! Paní psychologka se věnovala rozdávání srdcí těm, kteří pomáhali, uvidíte spoustu fotografií. Protože jsou prázdniny za dveřmi, podíváme se, kam by se žáci chtěli vydat do světa i proti proudu času. Představování osobností časopisu Druhé patro došlo do finále. Takže jako posledně – **POJĎME NA TO!!!**

Stejně jako vždy začínáme radostnou zprávou. Výherkyní soutěže, a tedy šťastnou majitelkou Zlaté přednostenky, která umožní legálně předběhnout vítězce a její kamarádce všechny řady ve školní jídelně pro jeden týden v září 2020, se stala

Elena Mlčoušková z 6. A.

Na co se těší do školy budoucí prvňáčci z MŠ Markova?

Anabel – že si budu hrát v družině

Kristýnka – těším se na paní učitelku, protože mi maminka řekla, že je hodná

Péťa – těším se na přestávky

Matýsek – já se těším, až budu dostávat jedničku

Pepík – až se naučím číst

Matýsek – těším se, že mě bude vyzvedávat sestřička

Adélka – na úkoly a na psaní

Adam – těším se na paní učitelku Friedlovou

Pepík – těším se, že si budu hrát v družině s Ríšou

Bude ti chybět něco, co bylo ve školce?

Kristýna – bude se mi stýskat po Tomáškovi, po kamarádech

Matýsek – bude mi chybět zahrada a to, že už si nebudeme hrát

Pepík – bude se mi stýskat po mlýnku na vodě

Adélka – budou mi chybět paní učitelky

1. B

Co mě nejvíce bavilo ve škole, s kým jsem se skamarádil?

Ve škole mě nejvíce bavilo učení. (Judita)

V 1. třídě mě bavila matematika a tělocvik. Skamarádil jsem se s Miou, Davidem a Martinem. (Véna)

V 1. třídě mě bavilo být s kamarády Tomem a Davidem. (Méd'a)

V 1. třídě mě bavila výtvarka, skamarádila jsem se s Valinkou. (Anička)
V 1. třídě jsem se skamarádil s Méd'ou a Pájou, nejvíce mě bavil tělocvik. (Tomáš)
V 1. třídě mě bavil tělocvik, skamarádil jsem se s Davidem. (Pája)
Nejvíce mě bavila čeština a matematika, skamarádila jsem se s Vali. (Mia)
Nejvíce mě bavila angličtina. (Jirka)
Nejvíce mě bavila matematika. (David)
Nejvíce mě bavila matematika, písanka a Slabikář, skamarádil jsem se s Davidem, Pájou, Jirkou, Méd'ou, Markem a Miou.

Ocenění učitelů

V pondělí 15. 6. 2020 byli v obřadní síni městského úřadu ve Frenštátě pod Radhoštěm slavnostně oceněni pedagogové mateřských, základních a středních frenštátských škol. Z důvodu koronavirové epidemie byla tato akce, pravidelně plánovaná k březnovému Dni učitelů, posunuta na příznivější termín. Mezi osmi oceněnými pedagogy byl také zástupce naší školy, paní učitelka Milena Novotná, která byla oceněna za mimořádně svědomitou pedagogickou práci a nadstandardní mimoškolní činnost. Pojďme si ji krátce představit.

Paní Novotná v naší škole pracuje jako učitelka 1. stupně od začátku své profesní dráhy v roce 1984. Díky své praxi, pedagogickým výsledkům a odborným znalostem vede ve škole dlouhodobě metodické sdružení 1. stupně, v němž předává své zkušenosti mladším kolegům, koriguje spolupráci pedagogů jednotlivých ročníků a přichází s náměty na zlepšení či zpestření vzdělávací činnosti.

Paní učitelka se dostala do povědomí nejen pedagogické, ale i rodičovské veřejnosti především díky svým aktivitám v oblasti sportu a tělovýchovy. Pravidelně se podílí na

organizaci okresního finále v přespolním běhu na Horečkách, městského kola soutěže Odznak všestrannosti olympijských vítězů, zimních běžeckých závodů Šrubařův memoriál na Pustevnách, nejednou doplnila pedagogický kolektiv na lyžařském kurzu 7. tříd.

Téměř třicet let se aktivně angažuje také v mimoškolní činnosti. Od roku 1991 pravidelně vede zájmový útvar – lyžařský klub, který ve škole spoluzakládala, určený především pro žáky 1. stupně, kteří chtějí získat základy běžeckého lyžování, v rámci kolektivu navázat díky společným zájmům nová přátelství, upevnit svou fyzickou

kondici a zdraví. Náročnost této práce mohou ocenit jen ti, kdo se tréninků nebo vlastních běžeckých závodů sami zúčastnili. Nejde tady jen o velkou zodpovědnost s těmi nejmenšími, ale také o spoustu času tráveného o víkendech a mnohdy v nepříznivém počasí na horách. Bez kladného vztahu k dětem a pohybu vůbec by tato práce jistě dělat nešla. Odměnou jsou na oplátku výsledky svěřenců na lyžařských závodech a pocit, že volný čas tráví smysluplně a aktivně.

Již čtvrtým rokem organizuje několikadenní zimní soustředění lyžařů-běžců ve Velkých Karlovicích, kde si její svěřenci pod vedením zkušených trenérů zdokonalí své lyžařské dovednosti, poměří své síly v závěrečných závodech a současně zažijí spoustu legrace a utuží své vrstevnické vazby v kolektivu. Nejedna skupina mládežníků, kteří prošli lyžařským klubem, se díky navázaným přátelstvím schází nadále i v dospělosti a rádi vzpomínají na své první sportovní začátky.

Díky výše zmíněným aktivitám propaguje u žáků zdravý životní styl, smysl pro odpovědnost a dodržování pravidel a nemalou měrou přispívá k prezentaci své školy na veřejnosti.

Zdeňka Murasová

Kam na školní výlet?

Naši rodiče mívají dovolenou na zotavenou. My ji máme taky. Trvá zpravidla dva až tři dny a říká se jí školní výlet. Nevíme, kam se na výlety chodilo za Marie Terezie, ale víme, kam cestovaly děti ze školy v Trojanovicích. Prozradily to stránky školních kronik na Lomné, které popsali Ludvík Cigánek a Rudolf Hůrník.

„Ku konci školního roku dne 28. července 1898 podniknuta se staršími dětmi vycházka na Radhošť.“

„Dne 20. července 1899 podnikly děti zdejší školy společně s dětmi z pod Javorníka vozmo výlet na Hukvaldy. O zdar vycházky té mají zásluhu p. R. Bajar, katecheta zdejší školy a p. Kocián Fr. rolník. Prvý věnoval na výlet ten 5 zl. a druhý dal povoz zdarma.“

„18. července 1900 podnikly děti vycházku do Val. Meziříčí, Krásna a Rožnova. Po prohlídce V. Meziříčí provedeny děti rozděleny ve 3 skupiny pp. asistenty v hutích Krásenských se vzácnou ochotou. V Rožnově občerstveny pivem, jež darovali p. Holub, starosta a p. Peřina notář z Rožnova. Slabší dítky svezeny z pasek Rožnovských domů. Povoz poskytnul pan Jirí Konvička rolník.“

„V neděli dne 14. července 1901 38 žáků školy na Lomné se žáky z pod Radhoště zúčastnilo se vycházky na Hostýn. Tato vycházka podniknuta vlastní silou bez cizí pomoci. Žáci ukládali od počátku roku své úspory ve škole.“

„Žáci ze škol pod Radhoštěm, na Lomné, na Bystrém podnikli výlet na Hukvaldy, kdež se jim vyložilo to nejdůležitější o hradě; dole se jim dostalo občerstvení od p. Junga, sládky tamějšího.“ (rok 1904)

„Dne 12. července 1905 podnikli někteří žáci ze škol pod Javorníkem, pod Radhoštěm a na Lomné výlet do Val. Meziříčí, kdež bylo prohlédnuto městské museum, potom v Krásně v huti skelné, firmy p. Reicha stopován postup výroby skleněného zboží, načež se jelo vlakem do Rožnova, kdež prohlédnut léčební ústav s parkem.“

Jak téma školních výletů zachytil školní časopis Druhé patro?

Druhé patro červen 2005:

Výlet snů (podle 6. B)

Na výlet snů bychom jeli celá třída do Anglie na zápas FC INTER MILÁN – REAL MADRID. Vyhrál by Inter, na který si každý z kluků vsadil a byli bychom milionáři!

Jakub Mička

□ To je velmi jednoduché. Žádní kluci a jet někam k moři. Celý den u moře a večer se někam jít projít a nakupovat. Ve dne horko 50 °C ve stínu. Jó, to by bylo! Apartmá ve špičkovém hotelu, snídaně do postele. O tom si můžeme nechat jenom zdát.

Kristína Tobolová

□ Já se těším na tento výlet, co tenhle školní rok pojedeme. Budeme tam dva dny a jsem zvědavý, kde budeme bydlet. Ale paní učitelka říkala, že tam asi nepojedeme, ale já si myslím, že ji přesvědčíme.

Dalibor Kaděrka

□ No, vysněný výlet se školou by určitě neměl být s klukama z naší třídy. Pořád otravujou. Jo, s holkama je strašná sranda, je to super. Mělo by to být u moře.

Nikola Dudková

Druhé patro červen 2007:

Stalo se na výletě

6. B:

- Na výletě v Dobrošově paní průvodkyně vylezla na okno a paní učitelka si ji spletla s žákem a zakřičela na ni, ať sleze.
- Na výletě po večerce všichni spali a paní učitelka si venku povídala s paní učitelkou Gráfovou a my čtyři jsme se museli moc snažit, aby nás neviděla

7. A:

- Na Pustevnách Honza skákal z betonové zídky. Chtěl dopadnout jako Superman, ale skončil jako chroust, ležel na krovkách a mával ručičkami, nožičkami.
- Dominik u bazénu stříkl vodou po Lence takovou silou, že se Lenka skutálela do kopřiv.
- Petra se šla mýt, pustila teplou vodu, z té se stala po chvíli vařící. Něco prasklo, Petra rychle upalovala (jak zajíc) ze sprchového koutu a najednou křáp! Upadlo topení a všude byla voda.

7. D:

- Marek chodil večer jen v trenýrkách, protože mu holky schovaly tričko.
- Jirka měl na spaní krásné pyžamo – bylo s medvídkem Pú.
- Verča se v noci vzbudila a nečekaně začala skákat a zpívat „Žaludy jedou“.
- Ve dvě hodiny ráno dostali sedmáci hlad a vrhli se na své zásoby řízků a bonbóny.
- Martin si doplňoval mezery ve vzdělání a v časopise studoval velmi pečlivě článek o první návštěvě u gynekologa.

8. C:

„Můj největší zážitek byl ten, jak se Buny smál a prděl v kostele“.

„Kolem výběhu lvů ve Dvoře Králové jsem kolem klece napočítal asi pět mrtvých ptáčků.“

9. C:

„Mi se líbilo skoro všechno. Akorát v té ZOO to byla celkem nuda. A v Ratibořicích jsem byla tak unavená, že jsem tam málem omdlela. Byl to nejlepší výlet!!!“

„Nejvíce se mi líbilo asi když jsem spala. Nejhorší bylo, jak sme lozyli do schodu. Až mi bude 50 a spomenu si na výlet z 9. uvidím jenom schody.“

Výlety dříve:

Můj dědeček (narozen 1946): v osmé třídě jeli na dvoudenní výlet do Prahy, spali ve velké tělocvičně. Děda dostal 100 korun kapesného. Když jsem se ho ptala, co si za to koupil, řekl mi: „cigarety a štamprlu“. A co měli na svačinu? Chleba s paštikou nebo řízkem.

Moje babička (narozena 1948): nejdelší výlet byl třídní a to v 9. třídě. Byli u Máchova jezera a v Prachovských skalách. Kapesné měli 100 korun a kupovali si suvenýry, sladkosti a pití. Na svačinu měli chleba a vajíčka natvrdo. Spali v chatkách.

Můj pradědeček (narozen 1934): vše to bylo ještě za druhé světové války. Nejezdili na výlety, protože na to nebyly peníze a pradědeček jezdit nemohl, protože od 6,5 roku do 14 sloužil u sedláků a ti ho do školy pustili jednou za dva měsíce, protože se musel starat o 14 krav, 12 prasat, 4 koně. Spal ve chlévě.

Ptala se Květa Pustějovská 6. C

❖ průvodce ve mlýně rozdál některým děvčatům natištěné čtyřlístky pro štěstí, což způsobilo, že se jim směla začala lepit na paty ...

❖ nejvíce překvapen byl Pavel Š., který na své posteli našel divčí kalhotky. Dalším šetřením bylo zjištěno, že se jedná o kalhotky jeho spolužačky Markéty, neboť Pavel si spletl chatku...

❖ ztráty spojení s domovem se obával Tomáš J., který se pro jistotu koupal s mobilním telefonem v kapse. Ten pak místo vyzvánění žbluňkal nebo kuřkal...

❖ námět nového dílu pořadu Na vlastní oči by mohla napsat Štěpánka F. Na vlastní oko totiž viděla bahno, které jí nabídly koupající se kolegyně...

❖ bystrým okem se blýskla Petra M. (mladší), která schovala klíče od své chatky a zapomněla kam. Vzpomněla si na ně, až byla vypsána odměna pro nálezce a ona na klíče sedla, neboť je schovala pod peřinu v sousední chatce. Odměnu pro nálezce snědla...

Výlety letos?

Každý rok se třídy vydávají na výlet. Nevím jak ostatní, ale naše třída na výlet tentokrát nikam nejela. Myslím si, že je to škoda a taky, že jestli jste nejeli, tak vám to je líto, ale není to jediná věc, o kterou jsme kvůli koronaviru přišli. Například jsme dlouho nechodili do školy a někteří asi neměli focení a beztak spoustu dalších věcí. Aspoň se to už lepší a zmírňují se opatření. Ale beztak jste si toho všimli, protože kdo by si nevšimnul mizejících roušek. Taky mizí čas a já vás už o něj nechci dál obírat, tak si běžte dočíst časopis a užijte si zbytek dne.

Tereza Jašková

Napsáno na okraj

Někdy si představuju, jaké by to bylo, kdybychom byli ve škole a nebyl koronavirus. Všichni by byli ve škole a nikdo by neměl volno, což je pro některé nevýhoda. Devátáci už mohli nadšeně jásat, protože dělali přijímačky dřív a věděli výsledky. Já tedy bych

trávila se svou třídou více času než teď, možná bychom jeli i na ten školní výlet, pokud by se náš pan učitel odhodlal. Za čtyři roky jsme měli jenom dva výlety...=) Prvňáci to mají jednoduché, mají ještě osm výletů před sebou, teda pokud nebudou vyvádět jako my...=) Ale možná díky koronavirové pauze si mohla naše třída na pár měsíců odpočinout, protože co jsme v ní dělali, tak musela hodně trpět. Myslím, že kdybychom byli ve škole,

bůhví, co by se stalo. Určitě bychom tam něco provedli. Už máme okurku na stropě, nebo jsme lovili marshmallowny na stropě pravítkem a to vám tedy řeknu, to byla fuška! Ale zpátky, co by se tak dělo ve školní jídelně? Všichni devátáci by určitě předbíhali prvňáky, s tím, že ti malí pokaždé chodí žalovat. Kdo by přeci stál ty úmorné fronty? =) Byl by tam hluk, ve srovnání teď, kdy je v jídelně maximálně 10 lidí i s učiteli...

Také by se uskutečnily jiné akce naší školy, třeba já jsem chtěla hodně do Vídně a Osvětimi.

Dnes je ale všechno jinak, ale já jsem osobně ráda, že to tak je. No a příští týden bude moje poslední Napsáno na okraj, bude to velké. =)

Julie Šablaturová

Jak se daří devátákům?

Žáků 9. tříd jsme se ptali na jejich pocity dlouho před zkouškami, těsně před zkouškami, ptali jsme se i těsně po zkouškách. Teď už mnozí ví, jak u zkoušek dopadli. Jaké jsou jejich pocity?

❖ Přijímací zkoušky jsem zvládla a dostala se na obě školy. Když jsem se to dozvěděla, byla jsem opravdu ráda, protože pocit, že budu muset na poslední chvíli vybírat školu, mě děsil. Přeji všem svým spolužákům, aby byli v nové škole šťastní.

❖ Dobrý den, jsem přijat i moje sestra je přijata, oba dva na maturitní obory, oslavili jsme to.

Amálie Bačová

❖ Jsem úplně v pohodě, protože mě přijali na gymnázium v Bratislavě a už mám v podstatě prázdniny.

❖ Je to horší než před přijímačkami, i přesto, že nějaké otravné povinnosti odpadly. Je hodně práce s prezentací a dalšími různými věcmi. Poslední dobou spím jen tři hodiny...

❖ Už mám podaný zápisový lístek a cítím už velkou úlevu oproti pár minulým týdnům.

❖ Já ještě nevím, protože jsem dost pod čarou. Tím pádem

už zařizujeme přihlášky na ekonomické lyceum a obchodní akademii, kde se vyhláší 2. kolo.

❖ Skoro všichni vypadají šťastní.

- ❖ Pocit po přijímačkách mám skvělý. Přijali mě, takže jsem happy jak dva grepy. Je to skvělý pocit, že už nikdy nevidíte ty testy z Cermatu. Všechny testy šly pěkně do sběru.
- ❖ Byl jsem překvapený a velmi šťastný, když jsem zjistil, že jsem skončil devátý na rožnovské průmyslovce. Jen jsem trochu zklamaný, že jsem neuspěl ve Frenštátě a pod čarou se umístil 15.
- ❖ Dobře.

Školní jídelna v době koronaviru

Tak si pročítám informace na webových stránkách naší školy a zaujal mě nový tyršoväcký časopis. Najednou se mi zrodila myšlenka popsat, jak prožívaly pandemii paní kuchařky ve školní jídelně. Nejsem zdatná spisovatelka, a tak sbírám odvahu k napsání pár řádků.

Ukončení vaření ve školní jídelně nebylo tak snadné, některé potraviny se daly zrušit a některé putovaly do mrazicího boxu. Následující dny se přioobjednávaly dezinfekční prostředky, abychom měli dostatečné množství a nic nás nemile nepřekvapilo. I když každý den se v kuchyni uklízí a dezinfikuje, následující dny jsem měla pocit, že jsem snad někde v úle.

Poslední týden v dubnu oslovila paní ředitelku Charita Frenštát, zda bychom vařili pro jejich klienty – důchodce. A tak jsme asi po šesti týdnech podle vládních mimořádných opatření zahájili provoz naší školní jídelny s minimálním počtem pracovníků. Počet pracovníků mě tolik netrápil, jelikož jsme vařili jen pro 15 klientů a 8 zaměstnanců.

Ono by se řeklo, žádný problém. Ale přece jen vaření a vydávání obědů v roušce nebyla zrovna příjemná práce. Také výdej obědů měl jiný charakter. Nachystat 15 jídlonosičů a nachystat na tácky příbor, hlavní jídlo, nápoje a ovoce, chce přece jen určitou zručnost. Supééér, děvčata jsou šikovná, pěkně jim to odsejpá.

Pak přišla zpráva o uvolnění škol a školských zařízení a žáci prvního stupně se můžou přihlásit od 25. května 2020 ke stravování. Znáte to, oči vyboulené a nad hlavou otazník. Jak to zvládneme, když budeme vařit pro žáky prvního stupně, odbavovat jídlonosiče pro Charitu a cizí strážníky a ještě vše nachystat na tácky pro žáky i zaměstnance? A přece, správnou organizací práce a zručností pracovníků při dodržování vládních nařízení jsme tuto nelehkou situaci zvládli.

Poděkování patří zaměstnancům školy, pracovníkům školní jídelny za spolupráci.

Přeji hezké prázdniny a krásnou dovolenou.

Jitka Žurovcová, vedoucí školní jídelny

Člověk (rád a často) zapomíná...

Představte si, že se se svými spolužáky potkáte za 10 let a budete vzpomínat na školní docházku. Řeč přijde i na dobu covidovou v osmé třídě. Čím přispějete do kolektivních vzpomínek?

Dokončete myšlenku – To bylo tehdy, když....

... se přerušily všechny fotbalové soutěže a bylo to jedno z nejhorších fotbalových období.

... to bylo tehdy, když jsem měla dost těžkou dobu a dohadovala se s rodiči.

... jsem musel zůstat doma a hrát hry, abych zachránil populaci.

... to bylo tehdy, když jsme byli všichni zavření doma a když jsme šli ven, tak jsme museli mít roušky.

... nám ten pán v červeném svetru řekl, že bychom měli zůstat doma v bezpečí.

... všichni dostali lepší známku, než si zasloužili.

... jsem díky tomu měla lepší vysvědčení.

... jsme nechodili do školy a učili jsme se online.

... jsme ještě sami nevěděli, co nás čeká další rok v deváté třídě na přijímacích zkouškách a celkově jsme si nemohli užít se svými spolužáky předposlední rok na základní škole.

... jsme se vídali na Skypu

... *tohle vymysleli a zapsali žáci 8. B v Google formuláři ☺*

Do školy nechodíte už více než tři měsíce, která doba byla nejhorší a proč?

Konec března až do půlky dubna, protože jsme nemohli skoro chodit ven.

Ten první měsíc, vůbec se mi ty úkoly nechtěly dělat.

Začátek, nedělal jsem úkoly.

Hned na začátku, protože než jsem se zorientovala v učení.

Nejhorší byl druhý měsíc, bylo nejvíce úkolů.

Začátek, protože nevím.

Začátek, protože jsme nevěděli, jak to dopadne.

Nevím.

Doba covidová.

Netuším.

Odpovídali žáci 6. A

Třídní a jejich devátáci Tat'ána Grafová a její 9. A:

- ? Kolikátou třídu jste jako třídní dovedli do cíle?
! Bohužel už čtvrtou, což mi připomíná, kolik let už učím.
? Budete příští rok třídní?
! Naštěstí ne, po této třídě potřebuji nutně "odpočinkový" rok.
? Kam jste letos chtěli jet na výlet?
! Na táborovou základnu v Kletné, 3 dny, s exkurzí v Dolních Vítkovicích.
? Jaké vaše třída měla silné a slabé stránky?
! Semknutost kolektivu, vždy, když se něco "samo" stalo, drželi basu, slabé stránky – dlouho měli za všeho legraci, než jim došlo, že přestřelili a budou muset nést důsledky.
? Jak byste celkově zhodnotili svou třídu?

! Celkově třída inteligentní, zlatíčka, ale velmi upovídaná a nepořádná.

? Jak jste vymýšleli zasedací pořádek?

! Ten jsem měnila několikrát za školní rok, držela jsem se pravidla holka + kluk, ale stejně jsem nikdy nenašla ideální stav. Někteří jedinci by si povídali i s mimozemšťanem, kdyby vedle nich seděl.

? Která aktivita žáků vám nejvíc pila krev?

! Právě ta upovídanost, někteří museli mít stále poslední slovo a nechtěli připustit, že poslední slovo musí mít učitel.

? Jak dlouho na svou třídu budete vzpomínat?

! Zřejmě do té doby, než dostanu další třídu, se kterou bude zase o něco horší práce.

? Jak se změnila za ty čtyři roky?

! Vyrostli, někteří zmoudřeli, někteří našli svou cestu, někteří stále hledají...

Michal Veřmiřovský a jeho 9. B:

- ? Kolikátou třídu jste jako třídní dovedli do cíle?
! Jde o mou první třídu, kterou vedu k cíli.
? Budete příští rok třídní?
! Příští rok třídní nebudu.
? Kam jste letos chtěli jet na výlet?
! K moři :) No, v plánu byl zážitkový program s přenocováním na Kletné.
? Jaké vaše třída měla silné (slabé) stránky?
! Často to vypadalo na malou soudržnost kolektivu. Ale s postupem času mě dokázali i MILE překvapit.
? Jak byste celkově zhodnotili svou třídu?
! Třída se spoustou výrazných osobností, ale také s velkou spoustou poctivých a nenápadných dřičů.
? Jak jste vymýšleli zasedací pořádek?

! Většinou horko těžko... A také ve spolupráci s vyučujícími matematiky a jazyka českého.

? Která aktivita žáků vám nejvíc pila krev?

! Nevím, kolik řádků mám k dispozici :)... Asi odpovědi téměř na všechno (většinou blbé :)

? Jak dlouho na svou třídu budete vzpomínat?

! Zřejmě dlouho, jak už je psáno dříve, jsou to mí první devátáci. Plus ta neobvyklá situace ve druhém pololetí.

? Jak se změnil za ty čtyři roky?

! Hlavně vyrostli. A také zmoudřeli, snad :)

Eva Lípová a její 9. C:

? Kolikátou třídu jste jako třídní dovedli do cíle?

! První a asi zřejmě i poslední, od září mě čeká nová funkce výchovné poradkyně.

? Budete příští rok třídní?

! NE :)

? Kam jste letos chtěli jet na výlet?

! Strašila jsem své žáky, že nikam, ale měla jsem vybrané středisko na Kletné na 3 dny, bohužel KORONA tomu zabránila.

? Jaké vaše třída měla silné (slabé) stránky?

! SILNÉ – inteligentní, kreativní, talentovaní, sportovně orientovaní, velmi mazaní:)

SLABÉ – rozskupinkování, dělali si naschvály

? Jak byste celkově zhodnotili svou třídu?

! PRIMA kolektiv a třeba mě jednou pozvou na třídní sraz ze ZŠ po X letech :) Doufám, že na základku budou vzpomínat v dobrém.

? Jak jste vymýšleli zasedací pořádek?

! Ztěžka...uff ... ten chtěl sedět s tím, ta s ním, někdy to trvalo i týdny.

? Která aktivita žáků vám nejvíc pila krev?

! Nevhodné chování, nepořádek ve třídě a skříňkách, ničení školního majetku.

? Jak dlouho na svou třídu budete vzpomínat?

! Dloooooooooooooouho, na některé jedince se nedá jen tak zapomenout :)

? Jak se změnil za ty čtyři roky?

! Vyrostli, z chlapců se stali CHLAPI, ze slečen DÁMY, z hodných dětiček se stali PUBERTÁCI... Nabrali rozum a doufám, že si střední školu vybrali správně a budou spokojeni, přeji jim to.

POZDRAV ŠKOLNÍHO PSYCHOLOGA

Milí žáci Tyršováci,

dnes bych Vás chtěla informovat o putování Vašich srdcí s poděkováním všem v první linii, kteří pomáhali a stále pomáhají.

První cestou, jak se poděkování dostávají k lidem, je výzdoba naší školní brány.

Již při instalaci Vašich prací nebyl člověk (bez ohledu na věk), který by se nezastavil a nepodíval. Všichni byli nadšení z nápaditosti, tvořivosti Tyršováků a moc Vás chválili. Přijďte se také podívat. ☺

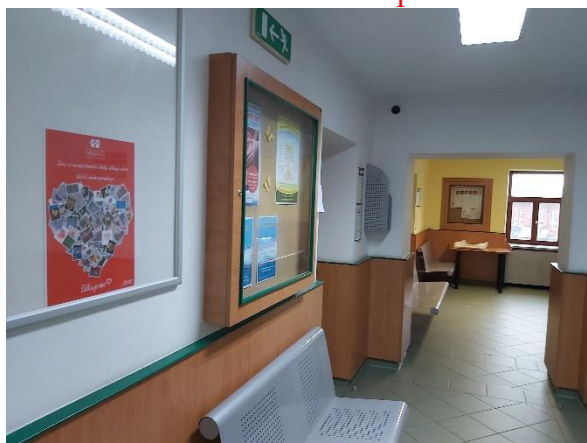

Druhá cesta putování srdcí. Z předchozího čísla časopisu víte, že ze srdcí vzniklo jedno velké ve formě plakátu. Poděkování jsme namnožili, aby se na všechny dostalo.

Jeden exemplář si necháme na památku ve škole, aby nám připomínal, že dokážeme i v těžkých chvílích držet při sobě, spolupracovat a navzájem si pomáhat. Další plakáty **JMÉNEM TYRŠOVÁKŮ PŘEDÁVÁM A TÍM ROZDÁVÁM RADOST**. Sami se můžete přesvědčit na první sérii fotografií níže. Škoda, že mají obdarovaní roušky a nemůžete vidět jejich úsměv, dojetí. Moc Vám děkují.

Ke komu srdce putují? Za instituce, úřady má Vaše srdce vyvěšeno v kanceláři pan hejtman Moravskoslezského kraje prof. Ing. Ivo Vondrák, CSc. (poděkování patřilo také všem záchranným složkám MSK). Rovněž MěÚ Frenštát p. R., pošta, úřad práce. Za záchranáře – zdravotnická záchraná služba, policie státní i městská, hasiči, pracovníci polikliniky. V rámci sociálních služeb – domov důchodců Hortenzie, dům s pečovatelskou službou, charita Frenštát p. R., Astra – centrum volného času. Z dalších služeb občanům – lékárny a větší obchody s potravinami.

Poliklinika Frenštát p. R.

Policie ČR

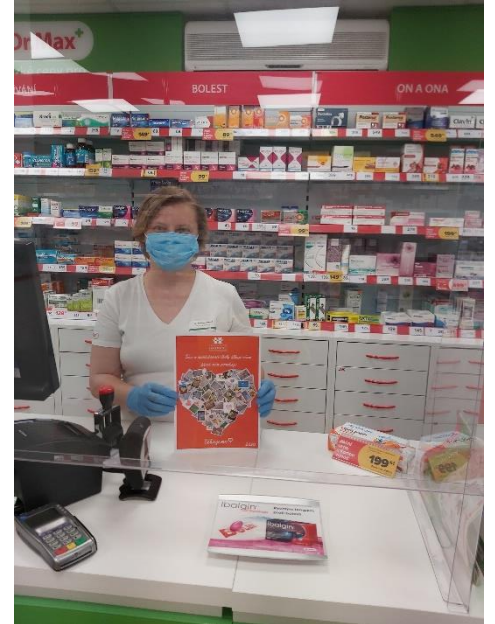
Domov důchodců Hortenzie

Hasiči

Lékárny Frenštát p. R.

Obchody s potravinami

ASTRA, centrum volného času

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří se nechali pro Vás vyfotografovat a souhlasili se zveřejněním v našem školním časopisu. Děkujeme!!!

Pár srdcí ještě čeká na odeslání, a proto se můžete v dalším čísle zase těšit na fotografie obdarovaných.

Přeji Vám pěkné poslední školní dny.

Vaše školní psycholožka Mirka Vojnová

Nezadržitelně se blíží prázdniny. Doufejme, že se situace ve světě zlepší a budeme moci cestovat. Proč nestrávit nějaký čas na opuštěném ostrově?

Které dvě věci bych si vzal na pustý ostrov pro své přežití?

Vítězi ankety se staly: jídlo (25 hlasů), voda (16 hlasů), sekyra (5 hlasů), nůž (4 hlasy), zapalovač (3 hlasy), 2 hlasy získaly: sirky, křesadlo, filtrace vody, mobil, něco na zábavu, stan, mačeta, loď, vodní meloun.

Ze zajímavých odpovědí 6. B:

- ❖ řidiče helikoptéry a helikoptéru na cestu do České republiky
- ❖ meč a oblečení
- ❖ jídlo, stan, pití, oblečení, věci do stanu, nůž, sekeru na stromy, pánve, zapalovače

(no jo, šestáci neumí počítat do dvou)

- ❖ kdybych mohl loď na odplutí, tak tu, ale jinak zásoby vody a jídla a sekeru
- ❖ kdyby si každý mohl vzít dvě věci, tak si vezmu mamku a tatku, oni by si vzali taky dvě věci. Kdyby to tak nešlo, tak stan a jídlo.

6. C

- ❖ křesadlo a hodně vodních melounů
- ❖ jídlo, rodinu. Bez rodiny bych tam dlouho nevydržela, protože ji mám skvělou a všechny mám moc ráda.
- ❖ přátele a bar s ovocnými koktejly
- ❖ hodně jídla a elektroniku. (*Elektroniku na pustý ostrov? Nechyběla by ti tam elektrina?*)

7. A

- ❖ mačetu, abych si postavil obydlí, ubránil se a uživil se, a batoh, abych v něm mohl nosit nalezené věci nebo vyrobené k přežití
- ❖ hodně rychlý motorový člun s plnou nádrží a hodně vodního melounu
- ❖ mobilní telefon se solární nabíječkou a neomezenými daty a Aladinovu lampu

Kam bych se chtěl o prázdninách podívat a proč?

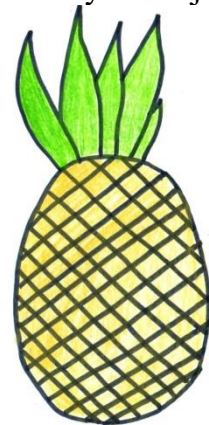
6. B

- do Vietnamu, protože je tam moře a teplo. Chtěla bych se tam podívat.
- na Maledivy, protože je to tam moc krásné.
- do Disneylandu, protože Disney jsou super filmy. Třeba Piráti z Karibiku.
- do Chorvatska, jít si zaplavat do moře a chodit s rodinou na výlety.
- do Amsterdamu nebo do Dánska, protože tam byl můj brácha s tatou a vypadalo to tam hezky.
- někam stanovat
- no Paříže, protože jsem vždycky chtěla vidět Eiffelovu věž
- k pejskovi, protože ho nemáme doma, ale u strejdy (náš táta ho dal pryč)
- Los Angeles – chtěl bych vidět Hollywood.

- do Chorvatska, je to tam pěkné večer můžeme na zmrzlinu, dobré jídlo je tam velký aquapark
- do Tokia, protože se mi líbí jejich kultura a chutná mi jejich jídlo
- mně je to asi jedno, my pojedeme na Šumavu k Lipnu, takže se tam moc těším!
- do Řecka na Zakynthos. Nakonec tam i letíme. Chtěla bych se tam podívat, protože na fotkách vypadá strašně hezky a mám ráda moře.
- do Řecka, protože jsem tam chtěla od malička jet
- do Ameriky, líbí se mi Amerika.
- do Prahy, protože jsem tam nikdy nebyl.
- na Plitvická jezera, točil se tam Vinnetou
- do Japonska, chtěl bych ochutnat jejich jídla

6. C

- my jsme měli jet do Chorvatska, ale kvůli koronaviru tam nejedeme. A takové místo, kam bych se chtěla podívat, je Mallorca. Je tam krásné moře a spousta dalších skvělých věcí.
- k moři, je tam moc pěkně.
- do pevnost Boyard v Havířově, protože jsem tam nikdy nebyla a chtěla bych to vyzkoušet
- já bych se chtěla podívat do Chorvatska, protože tam jezdíme každý rok a je mi moc líto, že letos nepojedeme.
- chtěl bych se podívat Adrenaline Alley Corby, protože to je největší a taky nejlepší skatepark v Evropě, který se nachází v Anglii.
- do Paříže, protože je to město mých snů.
- chtěla bych letět do Turecka, protože jsem nikdy neletěla letadlem a taky proto, že jsem nikdy nebyla v Turecku.
- chtěl bych do Řecka, protože jsem tam ještě nebyl.
- Austrálie. Protože bych se chtěl podívat na klokany a chtěl bych se válet na pláži a projít si nějaké australské památky a užít si moře a slunce
- do Pardubic, protože je tam největší skatepark v Česku
- do Chorvatska do města Rovinj, protože mám rád moře a poflakování se po nádherném městě v deset večer, kde všude hraje hudba, visí lampióny a voní jídlo z restaurace
- na tábor, protože tam mám kamarády
- k moři
- do Itálie, abych se nakazil coronou a nemusel se učit.
- chtěla bych projet svět úplně celý, protože mám ráda památky a je velmi překrásný, ale úplně nejvíce bych chtěla jet do Paříže.
- do Turecka, protože minulý rok jsem tam s rodinou nejel a bylo to prý super
- Polsko, chci jít do Visly

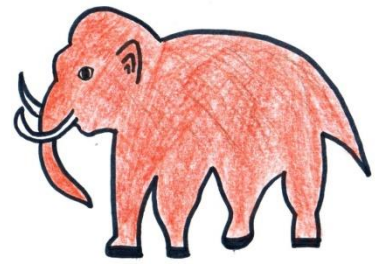

Amálie Bačová

7. A

- do Českého Švýcarska, protože jsem tam ještě nebyl a je to tam pěkné.

- chtěla bych se o prázdninách podívat k moři, protože jsem tam už dlouho nebyla a mám hrozně ráda, když se tam koupu ve vlnách.
- chtěl bych se podívat do Wakandy, je tam krásná příroda a ve filmu vymakaná technologie.
- chtěla bych se podívat do Brna, protože jsem tam ještě ani jednou nebyla.
- do zahraničí by to bylo asi do Francie, Anglie a Řecka, a to nevím proč, zajímá mě, jaké to tam je a jak to tam vypadá. No a tady v ČR asi do Hradce Králové. Už jsme tam jednou s rodinou byli a bylo to tam skvělé. Šli jsme tam do ZOO a jelikož tam tat'ka měl známého, tak jsme si mohli i zvířata krmit. Krmila jsem žirafy, slony, lemury, hladila si velkého hada, byla u krokodýla ve výběhu a bylo to skvělé.
- do Polska – Energylandia
- Turecko, protože je stále teplé a slunečné počasí
- chtěla bych k moři, protože jsem tam nikdy nebyla, ale myslím že teď se tam nepodívám
- všude, protože miluju cestování
- ven
- někam do hor já mám hodně moc ráda výšlapy do přírody.
- do nějakého velkého skateparku. Abych si tam zaskákal na koloběžce.
- chtěl bych se podívat do Londýna na památky, ale nejvíce na London Eye.

Amálie Bačová

Kam bych se podíval, kdybych měl stroj času?

6. B

- ❖ do minulosti, abych viděl dinosaury.
- ❖ do doby kamenné. Jak to tam vypadalo a jak tam žili. Nebo do daleké budoucnosti, jestli ještě bude existovat svět.
- ❖ do Egypta
- ❖ asi do minulosti, jak jsem byla ještě malá.
- ❖ asi do budoucnosti
- ❖ jak byl náš pejsek miminko (malý)
- ❖ do budoucnosti –1000 let dopředu
- ❖ třeba 2200
- ❖ asi do budoucnosti, co vystuduju a kde budu pracovat. Já totiž vůbec nevím, co chci dělat.
- ❖ Nejspíš do dob, kdy naše planeta ještě nebyl tak znečištěná, abych se mohla podívat, jak to vypadalo
- ❖ do minulosti, protože mě baví dějepis
- ❖ Amerika
- ❖ do doby, kde byli dinosauři, protože by mě zajímalo, jak předtím vypadal svět

6. C

- ❖ do 80. let. Moje maminka říká, že to tam bylo super a já bych v takové době chtěla vyrůstat. Žádná elektronika, Sokol, atletika a další super věci, ve kterých vyrůstali naši rodiče a jsou skvělí.
- ❖ na ostrov Corfu
- ❖ chtěla bych se podívat do doby kamenné, abych viděla, jak si tam žili, i když jsme se o ní už učili, stejně mě to zajímá
- ❖ do minulosti tak před 50 lety, protože bylo všechno skoro zadarmo, takže bych si koupil spoustu drahých věcí, které mám rád a mám je třeba jen jednou za čas. A taky proto, že by mě zajímalo, jak se žilo za komunismu.
- ❖ do budoucnosti hodně daleko nebo za dinosaurama
- ❖ chtěl bych do minulosti, abych varoval lidi před korona virem.
- ❖ chtěl bych se podívat, jak jsem začal hrát fotbal
- ❖ do Ameriky
- ❖ do roku 2052, nevím proč, ale myslím, že tam bude velký pokrok ve videoherním průmyslu
- ❖ do středověku v Anglii 😊
- ❖ do dětství mých rodičů
- ❖ na Olympijské hry do starověkého Řecka
- ❖

7. A

- ❖ do Egypta
- ❖ já ani nevím, já bych se ráda podívala do budoucnosti i do minulosti
- ❖ do budoucnosti, abych viděl, jestli země přežije chování nás všech a jestli budou létající auta.
- ❖ chtěla bych se podívat do minulosti, jak se žilo.
- ❖ podívat se do PRAVĚKU. Zajímá mě, jaké to tam bylo.
- ❖ do svého dětství, abych ho mohla změnit
- ❖ do Ameriky
- ❖ Chtěla bych vidět dávnou minulost, ale i dalekou budoucnost
- ❖ Na mamčinu svatbu.
- ❖ Do pravěku.
- ❖ Do budoucnosti, jak se tu bude žít
- ❖ Nikam
- ❖ Do budoucnosti, jak dopadne lidstvo.

Z historie školního časopisu Druhé patro

Do časopisu psaly za 15 let stovky žáků. V každém období se našly výrazné osobnosti, jejichž nápady, pracovitost a schopnost psát o čemkoliv je odlišovaly od ostatních. Chtěli bychom je postupně představovat.

Pro školní časopis je typické střídání redaktorů. Sotva se někdo naučí psát, už je z něj deváťák a odchází ze školy. Místo něj přijde někdo malý, bojácný, který se několik let učí psát. Bylo ale několik výjimek. Jednou takovou velkou výjimkou byla třída paní

učitelky Davidové. V šesté třídě se rozkoukali a byli schopni napsat cokoliv a dobře. Šikovných novinářů bylo hodně, ale pro dnešní představování jsem vybral Kamilu Skurkovou a Lucii Stupavskou. Obě měly hodně společného, dokázaly psát lehce, s nadhledem a Druhé patro zásobovaly svými články dlouhé čtyři roky. Když tato třída odešla do světa, byla to pro časopis hodně bolestná ztráta...

Zdravím všechny čtenáře.

Mé jméno je Kamča a kdysi, pár let zpět, jsem byla jednou z redaktorek časopisu Druhé

patro. Jedním z hlavních přínosů mé dráhy v roli redaktorky byla láska k češtině a samozřejmě k psaní. Člověk by si řekl, že to nic není. Prostě napíšeš nějaký článek, pár vět a jsi rád, že v hodině češtiny neprobíráš nové učivo. Já tyhle hodiny zbožňovala. Nejvíce vymýšlení fiktivních příběhů, které mi dovolovaly vše. Přehánět, vtipkovat i dramatizovat. To občas dělám i doteď, aniž bych vůbec něco psala. Asi to ve mně zanechalo následky.

Stát se součástí skvělého týmu časopisu mi ukázalo, že mi to možná i trochu jde, a i kdyby ne, především mě to naplňuje a baví. Teď bydlím už druhým rokem v Brně a píšu pro elektro eshop popisy k produktovým kartám. Takže když si budete vybírat třeba lednici,

možná jsem ten text, který možná budete číst, psala já. Není to tedy o přehánění, vtipkování ani dramatizování, ale je to psaní. Alespoň něco. Jednou bych se chtěla dostat dál, předávat svými texty něco, co bude lidem pomáhat. Tak třeba jednou. Možná se v budoucí době zavede vzdálené vyučování (online), jako normální součást školní „docházky“ a já budu moct studentům předávat lásku k psaní. Online výuka funguje teď, za těchto nepříznivých podmínek, tak proč by nemohla fungovat i pak. Každopádně to studentům vůbec nezávidím. Upřímně mi přijde, že se teď můj bratr, který chodí do prváku na střední, učí více, než kdyby chodil do školy. Já školu brala jako povinnost a spolužáky jako ty, kteří mi tu povinnost trochu zpříjemňují. Takhle sedět doma a dívat se online na výuku, aniž bych mohla se spolusedící vyrušovat, mi nepřijde nijak zábavné. Ale věřím, že většině studentů prodloužené prázdniny bodly. Otázkou však je, jestli to bodlo i učitelům.

Pevně věřím, že tahle situace brzy skončí a všichni studenti se brzy uvidí se svými skvělými učiteli. Přeji všem učitelům, žákům i ostatním čtenářům krásné sluníčkové dny, plné pohody a úsměvů.

Posílám všem pozdrav z Brna, Kamča Skurková

Milá Tyršovko,

již uplynulo sedm let, co jsem den co den sedávala ve tvých lavicích. Občas napsala nějaký ten článek do Druhého patra a nesnášela dlouhou řadu na obědy. Od té doby se toho opravdu hodně změnilo, ale stejně na tebe vždy v nejlepším vzpomínám. Naučila jsi mě základům komunikace, zodpovědnosti, respektu k učitelům i práci v kolektivu.

Momentálně je u mě plno novinek. Stihla jsem odmaturovat, přestěhovat se do Prahy a nyní končím bakalářské studium na Policejní akademii ČR. Taky už nějaký ten pátek chodím při škole vypomáhat na MŠMT, kde si mě snad ještě nějakou dobu nechají. Nicméně největší změnou je pohled na svět. Už

nevidím jen dětské radosti, ale také dospělácké starosti. Například nyní mám poměrně problém s kreativitou a všeobecně tvůrčím psaním, což jsem na základce nepociťovala. Pozitivní ovšem je, že se ještě trochu orientuji ve výrazech některých náctiletých. Třeba „flexit“ nebo „damn“.

Jak se daří tobě? A co doba koronavirová? Tak ohromné dopady určitě nikdo nečekal, ale pojďme se na celou krizi kouknout z jiného úhlu pohledu. Konečně se v reálu mohly vyzkoušet dlouho diskutované online nástroje k výuce. Nejsem si zcela jistá, které využila zrovna Tyršovka, ale věřím, že pro žáky to mohla být příjemná změna. A pro učitele? Nejspíš stresová záležitost, ale třeba také jisté vytržení ze stereotypu? Kdo ví, ale osobně bych si „online základku“ určitě ráda vyzkoušela. Jak z pohledu žáka, tak i učitele. Třeba si to jednou zkusím alespoň v omezené verzi na tvém dnu otevřených dveří, kde se již chystám přibližně tři roky.

Na závěr bych ti chtěla popřát jen to nejlepší do budoucna. Spoustu spokojených a aktivních žáků, ale taktéž nápaditě a empatické učitele. Jo a super nová fasáda!

Všechny moc pozdravuju.

Lucka Stupavská, bývalá 9. A

Děkujeme všem, kteří nám pomohli, a těšíme se příští týden na shledanou na těchto stránkách. Za redakci Petr Ondryáš

Tyršovácká doba covidová vychází v ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Tyršova 913 jako dočasný internetový týdeník. Dočasný znamená, že by měl vycházet po dobu zavření škol + 1 týden navíc. Kontakt na redakci: Tyrsovackadoba@zstyrfren.cz.

Autorka loga Mgr. Pavla Novotná, členové redakce Mgr. Miroslava Vojnová a Mgr. Petr Ondryáš (zodpovědný vedoucí). Toto číslo bylo zveřejněno 20. června 2020.